

HOCKEY PE GHIATA

C. S. „Ciuc“ a învins „Politia“
2-1 (0-0) (0-0) (2-1)

Eri după amiază la orele 3 a avut loc pe patinoirul „Otelisănu“ matchul de hockey pe ghiță între „Clubul Sportiv Ciuc“ și „Politia“ din Capitală.

Acest match care a avut caracterul unei revanșe, a fost de o factură superioară, iar forțele echipelor egale.

Oaspeții au o echipă formată din buni patinatori, iar partea cea mai bună a echipei este omogenitatea liniei de înaintare.

Linia de înaintare: Vacar, Tăco și Mikloș, este cea mai bună, dat fiind că este foarte pătrunzătoare și știe să speculeze momentul pentru a trage la poartă.

Loeffler și Schmidt sunt doi fundași buni și au respins la timp toate atacurile „Politei“.

Dozi, portarul Ciucului, este un element de valoare, dar n-a prea avut de apărat.

Din echipa „Politei“ a plăcut mai mult linia doua de înaintare compusă din Tudor Ion, Frischlaender și Ego Munteanu.

Linia înfățișare, în care au jucat și T. C. R. Iștii Tăcu și Buia, împreună cu Haralambie Ionescu, n-au putut face mai mult din cauza lipsei de omogenitate mai ales cea din T. C. R. Iștii, la un moment dat jucau singuri, ignorând complet pe Ionescu.

Fundașii „Politei“ au făcut o partidă excelentă. Proba acestui lucru este că timp de două reprize în care oaspeții căutau să tragă la poartă din apropiere, au eșuat, iar în repriza treia când și-au dat seama că nu vor reuși a marca prin acest fel de joc au început să tragă de la distanță când au reușit să perforeze poarta „Politei“ de două ori prin Vacar și Tăco.

Arthur Vogel, portarul „Politei“, a făcut deosebit de bine, iar din cele două puncte primite, primul și are pe conștiință, iar secundul a fost imparabil.

Pentru „Politia“ a marcat Gică Buia.

Jocul furnizat de ambele echipe a plăcut mult publicului.

Echipa „Ciuc-ului“ o putem considera ca cea mai bună echipă din Ardeal, iar cei doi atacanți, Vacar și Tăco, se impun selecționerilor, pentru o eventuală „națională“.

O mențiune specială pentru Sell, care a arbitrat foarte corect, mulțumind ambele echipe.

FORMAȚIILE ECHIPELOR

C. S. CIUC: Dozi, Loeffler, Schmidt, Vacar, Tăco, Mikloș, Biro, Bolde, Cezar.

POLITIA: Art. Vogel, Elias, Florescu, Buia, Tăcu, Haralambie Ionescu, Tudor Ion, Frischlaender, Ego Munteanu.

MATCHUL DE AZI

Astăzi seară la orele 9, pe patinoirul „Otelisănu“ se va desfășura meciul reprezentative Bucureștiului și Miercurea Ciucului.

Capitala va alina cea mai bună formație din care probabil că Sell nu va face parte.

Oaspeții vor alina aceeași formație ca ieri.

Reprezentativa Capitalei are șanse să-și înscrie o nouă victorie în palmares.

OTTO MARK

PATINAJ

Campionatele regionale

În ziua de 2 Februarie, comisia regională de patinaj organizează pe lacul Cișmigiu și pe patinoirul Otelisănu, campionatele regionale de patinaj.

Programul este alcătuit din două părți: 1) Alergări, cari vor avea loc dimineața, la orele 9 pe lacul Cișmigiu, și 2) figuri, cari vor avea loc după amiază la orele 3 pe patinoirul Otelisănu.

Figurile impuse vor trebui executate în conformitate cu cele ale federației internaționale.

A aceste campionate vor lua parte cei mai buni patinatori din Capitală, COMITETUL ORGANIZATOR.

Președinte: general I. Iacobici, vicepreședinte: Federației de patinaj; vicepreședinte: av. N. Schina, președinte: Cercul de Patinaj Buc.; membri: A. Bazilescu și C. Constantinescu.

JURUL PENTRU ALERGARI

Arbitru judecător: R. Schmettau; judecător la sosire: cap. Constantinescu; starter: lt. L. Oprisan; comisari de pistă: N. Ergas; cronometrist: I. Braida, N. Costescu, A. Georgescu.

Inregistrator al turului: av. Schlicka.

JURUL PENTRU FIGURI
Judecător: C. Constantinescu, M. Ergas, capitan Constantinescu, av. A. Georgescu, Bindea; cronometrist: N. Costescu; speaker: M. Focșă.

PROGRAMUL PROBELOR

Dimineața la orele 9 pe lacul Cișmigiu: Alergări: 500; 1000; 1500 și 5000 metri.

După masă la orele 3, pe patinoirul „Otelisănu“: Figuri impuse, doamne: fig. 3; fig. 5 a-b; fig. 7; fig. 14; fig. 24 a-b și 28 a-b.

Figuri libere 5 minute

Coefficient 3; Maximum de puncte 60-56-96.

Figuri impuse domni

Fig. 20 a-b; fig. 22 a-b; fig. 24 a-b; fig. 30 a-b; fig. 32 a-b; fig. 34 a-b.

Figuri libere 4 minute

Coefficient 11; maximum de puncte

RUGBY

DEPE TUȘE

Se notă că de Biroul federal, ca să se împartă campionilor, pentru fiecare categorie în parte, plachete. Cu toate că aceste plachete au sosit din străinătate, nu au putut fi ridicate, din motive independente de voința Biroului — ar fi de dorit, ținând seama de întârzierea ce s'a produs, ca aceste plachete să fie înmânate cluburilor campioane la 26 Februarie a. c., cu ocazia adunării generale.

Încă odată s'a constatat, cu ocazia schimbărilor de club, că membrii cluburilor nu-și plătesc cotizația. Numai când își schimbă clubul sunt forțați să-și plătească pe un an în urmă, clubului părăsit. Astfel Stadiul Român

intră în posesie de fonduri, dela el plăcând cel puțin 15 membri.

Se crede că foștii jucători stadii, recunoscuți pentru jocul lor brutal, ce au semnat pentru T. C. R. se vor asimila jocului leal practicat de verzi. Opera T.C.R. va merita toate laudele.

Atletul stadii Ianculescu, a fost exclus pe viață de către ros-albaștrii, în urma insultelor proferate la adresa președintelui lor. S'a cerut extinderea pedepsei la toate federațiile.

Respingându-se apelul T.C.R.-ului, clasamentul rămâne neschimbat, R. C. B.-ul păstrând locul II.

BOBSLEIGH

Concursurile naționale dela R. Vâlcea

R. VALCEA 29. — Concursurile naționale de bob disputate astăzi în localitate, au stabilit următorul clasament general:

1) Copetti, cu bobul „Mira“ 1'31 2/5.
2) Tinel Constantinescu, cu bobul „Anny“ 1'36 2/5.

3) Sublocot. Bănăricu Grigore, cu bobul „Tara“ al reg. 1 grăniceri din București 1'37 4/5.

4) Bușca, dela școala comercială superioară 1'38 5/5.

5) Androvicau, cu bobul „Fulger“ 1'41 2/5.

6) N. Dumitrescu, cu bobul „Jeanine“ 1'43.

7) Bobul „Mugurel“ 1'45 4/5.

8) Bobul „Netta“ 1'48 2/5.

9) Walter Carl, cu bobul „Oara“ 1'48 4/5.

10) N. Vasilescu, cu bobul „Ramba“ 1'54 3/5.

11) Marinescu, cu bobul „Scoria“ 1'54 3/5.

12) Bobul „From“ 1'57 2/5.

13) Bobul „Oceania“ 2'20 3/5.

„Hors concours“, d. Iorgu Arsenie în 1'53.

PREMIILE

I. Cupa ziarului „Dimineața“ a fost câștigată de D. Copetti, conducătorul bobului „Mira“.

II. Tinel Constantinescu a obținut un ceas și cupa „Iorgu Arsenie“.

III. Sublocot. Bănăricu Gr. cu bobul reg. 1 grăniceri, un ceas.

ALTE PREMII

a) Cea mai bună conducere și cupa

AUTOMOBILISM

CE AR PUTEA CUPRINDE PROGRAMUL DE ACTIVITATE AL A. C. R.-ULUI

Am umplut în acest ziar multe coloane, descriind starea lamentabilă în care începește automobilismul românesc. Ne-am ocupat de activitatea complet negativă a forului conducător, insistând în special, asupra faptului că toate probele organizate în trecut au fost definitiv date uitării.

Desigur că nu pretindem forului din calea Victoriei, să organizeze întruniri de dimensiuni considerabile. Nici nu ne gândim la întâlniri internaționale de mare envergură. Să se renunțe chiar definitiv la asemenea proiecte dar, să nu-și negligeze ceiașe se poate face cu bani puțini și cu posibilități reduse.

În preajma zilei ce ar putea coincide cu punerea la punct al viitorului program de activitate, ne permitem a atrage atenția oamenilor din fruntea A. C. R.-ului, asupra probelor ce ar putea stârni un interes susținut și cari totuși nu ar necesita prea mari depuneri de sume. Ba mai mult, cheltuieli ar putea fi acoperite prin taxele de înscriere.

UN RALLYE NAȚIONAL
O cursă de regularitate, cu medie orară ridicată, ar trebui să precupe, în primul rând, pe conducătorii automobilismului românesc. Un rallye național, de o singură zi, cu punct terminus la București, ar avea darul să scoată, dintr-o dată, sportul cu motor, din întinerul în care începește. Și ce mai pregătiri ar necesita acest rallye, la reușita căruia ar contribui numeroși sportivi?

Este sigur că automobilistii ar adera în număr mare la condițiile uni astfel de gen de probe, iar emulația ce ar rezulta ar da automobilismului un impuls la viață.

CURSA DE COASTA PE DEALUL MARULUI

Automobilul club regionala Iași, a făcut să se alege acum câțiva ani, o interesantă alergare de viteză în coastă, pe dealul Mărușului. Întrețerea a cunoscut un succes neașteptat și adepții automobilismului își pusese mari speranțe în ea. Din păcate, regionala Iași s'a mulțisit dela centru și odată cu sistarea activității din București, a adoptat aceiași atitudine. Datorită acestei mentalități, programul automobilismului a fost văduvit și de cursa de la dealul Mărușului și de competițiunea de regularitate ce premergă întrecerea de viteză în coastă. Dacă s'ar reveni la aceste două concursuri, automobilistii vor fi gata să facă sacrificiile dictate de împrejurări, spre a le asigura succesul.

DEALUL FLEACULUI
O altă probă importantă dar dată uitării este cea de dealul Fleacului. Această competiție a trăit zile de glorie, culminând în 1930 printr-o întrecere internațională. Organizată pe distanță de 5 km, cursa dela Fleac oferă un spectacol automobilist, fără pereche în țara noastră, și îndrăgnim să credem că nici străinătatea nu se poate mândri cu multe parcursuri cu o configurație atât de ideală pentru concursuri de coastă.

Challenge „Realitatea Ilustrată“ a fost câștigată de echipa grănicerilor, în frunte cu sublocot. Bănăricu.

b) Cea mai rapidă coborâre, cupa definitivă a ziarului „Curentul“ a fost oferită bobului condus de D. Copetti, din R. Vâlcea.

PREMII SPECIALE

1) Tinel Constantinescu, macheta cupet „Iorgu Arsenie“.

2) Bușca, placheta de argint.

3) Androvicau, placheta de bronz.

Concursurile dela Câmpulung

CÂMPULUNG, 29. Pe dealul Mărușului, din vecinătatea Câmpulungului, s'au disputat astăzi concursurile de bob și sănute organizate de O. N. E. F.

Au fost în joc cupa de argint dr. Machelaru și un premiu de 500 lei. S'au prezentat 38 de cluburi și 27 de sănute.

Clasamentul este următorul:

1) Bobul „Trivalea“ condus de D. Nădejde, a parcurs 1 km. în 1 min. 21" a luat premiul I.

2) Bobul „Muscel“, condus de D. Riea Trainer 1 min. 33" premiul II.

3) Bobul „Arges“ condus de D. Licht 1 min. 37".

4) Bobul „Belulo“ condus de D. Uliveto 1 min. 37".

Bobul „Radu Negru“ condus de D. Rache Tomescu mențione pentru frânare bruscă.

Unii dintre aceștia și printre care, Sygsteadt, Wegener și Finlay aveau la activul lor frumoase isprăvi și chiar reprezentantului elen el însuși cel mai bun atlet al Greciei era capabil de 15 secunde, lucru care până în 1908 s'a crezut că stă în afara posibilităților omenești.

Dozăzeci și unu de înscriși sunt repartizați în patru serii, fiecare calificând trei în semifinală.

Americanul Beard, Harper și Wegener au eliminat pe brazilianul Păditha în 14.7; Finlay, americanul Saling și japonezul Fujita au făcut walk over în a doua serie. Finlay a fost creditat cu 14.8.

Nici un american în a treia serie, unde sease națiuni diferite își disputau întâietatea. Welscher, Sygsteadt, Sutton (Indi) se calificau înaintea lui Ravensdale (Canada), Gamboa (Mexic), Guisfredi (Brazilia) în timpul 14. 8.

A doua semifinală a fost mai puțin încărcată, cuprindea pe cei doi americani: Saling și Beard. Ei au luat primul și al doilea loc înaintea lui Welscher și Fujita. Harper și Mantikas au fost descalificați pentru garduri doborâte.

De data aceasta înregistrăm încă o mare performanță; a fost cea mai bună realizată în această competiție la Los-Angeles. Timpul oficial 14. 8. 2/5 egalează recordul mondial și bate cu o cincime recordul olimpic.

Finala unui 110 metri olimpic, este totdeauna așteptată cu nerăbdare. Nu poate fi ceva mai emoționant decât zborul fantastic al celor sease specialiști, care au putut parveni până la ultima probă.

În această finală, din 1932, nu mai singura lupta celor trei americani era suficientă pentru a merita orice deplasare.

Din păcate, finala la 110 m. garduri nu a fost la înălțimea și nu a egalat în interes sau în calitate, semifinalele din ajun.

Am văzut că pista dela Los-Angeles este dură și extrem de repede; ori s'a produs un fenomen curios: lupta aprigă a concurenților, pe această suprafață, cu viteză anormală, a dus la o desechilibrare a lungimii fuleurilor, fuleu care se știe este determinat pentru toți în intervalul dintre garduri.

Nervozitatea ajutând, am asistat la o neobișnuită răsturnare de garduri. Nici un concurent nu a atins linia fără a da un gard jos.

Primii patru au terminat foarte aproape unii de alții și au fost clasificați momentan în ordinea următoare: Saling, Beard, Keller, Finlay iar al cincilea nu departe, Burghley.

Timpul 14.6 era mai puțin bun ca acela din a doua semifinală și am impresia categorică, că dacă în această cursă, unul din cei trei ce urma pe Saling și-ar fi păstrat sângele rece, în momentul când ataca gardul, ar fi eșit învingător al probei. Au fost de fapt patru oameni capabili de 14.5.

Dacă în 1931, uimitorul Percy Beard, care și este student în matematică la Institutul Politehnic din Alabama, părea prin isprăvile sale că va trebui să câștige finala olimpică, nu a arătat în acest an aceeași superioritate. Ridicându-se după o gripă, s'a calificat cu mare greutate la eliminatoarele dela Palo-Alto; întrecut în viteză era ultimul la un moment dat și cu tot efortul fantastic spre sfârșit, nu este absolut

ATLETISM

Impresii dela Olimpiadă

de G. F. CAMPBELL-WOOD

110 metri garduri

O sută zece metri garduri, trece și nu fără motiv, drept o specialitate a americanilor. Dacă vom consulta de altfel lista învingătorilor olimpici în această probă, vom găsi mai întâi sease nume de americani din Statele Unite, apoi acela al prestigiosului canadian, Earl Thompson, care de altfel a învățat „gardurile“ în California și atingea culmea gloriei sale când era student la universitatea americană din Darmouth. El este actualmente „coach“ adică antrenor al Școlii Navale a Statelor Unite.

În 1924, victoria a revenit americanului Kinsey și a trebuit să așteptăm jocurile dela Amsterdam pentru a asista la prima înfrângere a reprezentanților Statelor - Unite. Doi sud-africani, Atkinson și Weightman-Smith și-au împărțit respectiv titlul și recordul olimpic.

În 1932, victoria Statelor-Unite apare o quasicertitudine și cu toate frumoasele performanțe săvârșite în Europa, șansa celor șapte curajoși care au traversat oceanul și continentul pentru a întâlni pe specialiștii de acolo, nu apărea prea mare.

Cei șapte argonauți ai Europei, cuprindeau trei buni specialiști ai imperiului britanic, Finlay, Burghley și Harper, doi germani: Wegener și Welscher, finlandezul Sygsteadt și grecul Mantikas.

Unii dintre aceștia și printre care, Sygsteadt, Wegener și Finlay aveau la activul lor frumoase isprăvi și chiar reprezentantului elen el însuși cel mai bun atlet al Greciei era capabil de 15 secunde, lucru care până în 1908 s'a crezut că stă în afara posibilităților omenești.

Dozăzeci și unu de înscriși sunt repartizați în patru serii, fiecare calificând trei în semifinală.

Americanul Beard, Harper și Wegener au eliminat pe brazilianul Păditha în 14.7; Finlay, americanul Saling și japonezul Fujita au făcut walk over în a doua serie. Finlay a fost creditat cu 14.8.

Nici un american în a treia serie, unde sease națiuni diferite își disputau întâietatea. Welscher, Sygsteadt, Sutton (Indi) se calificau înaintea lui Ravensdale (Canada), Gamboa (Mexic), Guisfredi (Brazilia) în timpul 14. 8.

A doua semifinală a fost mai puțin încărcată, cuprindea pe cei doi americani: Saling și Beard. Ei au luat primul și al doilea loc înaintea lui Welscher și Fujita. Harper și Mantikas au fost descalificați pentru garduri doborâte.

De data aceasta înregistrăm încă o mare performanță; a fost cea mai bună realizată în această competiție la Los-Angeles. Timpul oficial 14. 8. 2/5 egalează recordul mondial și bate cu o cincime recordul olimpic.

Finala unui 110 metri olimpic, este totdeauna așteptată cu nerăbdare. Nu poate fi ceva mai emoționant decât zborul fantastic al celor sease specialiști, care au putut parveni până la ultima probă.

În această finală, din 1932, nu mai singura lupta celor trei americani era suficientă pentru a merita orice deplasare.

Din păcate, finala la 110 m. garduri nu a fost la înălțimea și nu a egalat în interes sau în calitate, semifinalele din ajun.

Am văzut că pista dela Los-Angeles este dură și extrem de repede; ori s'a produs un fenomen curios: lupta aprigă a concurenților, pe această suprafață, cu viteză anormală, a dus la o desechilibrare a lungimii fuleurilor, fuleu care se știe este determinat pentru toți în intervalul dintre garduri.

Nervozitatea ajutând, am asistat la o neobișnuită răsturnare de garduri. Nici un concurent nu a atins linia fără a da un gard jos.

Primii patru au terminat foarte aproape unii de alții și au fost clasificați momentan în ordinea următoare: Saling, Beard, Keller, Finlay iar al cincilea nu departe, Burghley.

Timpul 14.6 era mai puțin bun ca acela din a doua semifinală și am impresia categorică, că dacă în această cursă, unul din cei trei ce urma pe Saling și-ar fi păstrat sângele rece, în momentul când ataca gardul, ar fi eșit învingător al probei. Au fost de fapt patru oameni capabili de 14.5.

Dacă în 1931, uimitorul Percy Beard, care și este student în matematică la Institutul Politehnic din Alabama, părea prin isprăvile sale că va trebui să câștige finala olimpică, nu a arătat în acest an aceeași superioritate. Ridicându-se după o gripă, s'a calificat cu mare greutate la eliminatoarele dela Palo-Alto; întrecut în viteză era ultimul la un moment dat și cu tot efortul fantastic spre sfârșit, nu este absolut

sigur că ar fi sosit al treilea în această probă, dacă fotografiile îl arăta sensibil pe același linie cu Byron Grand, clasat al patrulea.

Pe 120 garduri Saling a făcut 14.4, la reuniunea statelor dela Drake, 14.4, la interuniversitare dela Iowa, 14.6 la ștafeta dela Xansas, 14.1, cu vânt în spate la campionatele Asociației Atletice Universitare și pe 110 m. garduri 14.3 la eliminatoarele dela Iowa. Keller ca și Saling este un împunător atlet cu talia de: 1 m. 92, are la activul său performanțe tot atât de uimitoare.

În campionatele „Bing Ten“, al celor zece principale universități din Sud-Vest, a bătut pe Saling în 14 secunde, cu un violent vânt în spate.

Cât Jespre Beard se știe că cea mai senzațională ispravă a lui a fost acei 120 garduri în 14 s. 1/5. record mondial oficial.

În afară de cei trei finaliști și de Byron Grant, America posedă și alți hurdler extraordinari, printre care:

Sentman, Hatfield, Smith, Black, Maris, Anderson și Moreau.

Unsprezece alergători, care toți au recordul 14.7 sau mai puțin pentru 120 garduri, și dintre care cel puțin opt erau în plină formă în ajunul jocurilor.

Dar, printre aceștia, există oare vreunul care să fie cu adevărat mai bun ca Earl Thomson?

În orice caz, nici un hurdler la Los-Angeles nu mi-a făcut impresia fantastică a învingătorului dela Anvers.

Dozăzeci și doi de ani mai în urmă, un american cu un fizic straniu, Alvin Krausholtz, dădea aceiași impresie de superioritate, lăudând gardurile „în fuleu“ în timpul uimitor pe acea vreme (1898) de 15 sec. 4/5. Dar Thompson care făcea 14 s. 2/5 a fost mai extraordinar.

Acela care s'a apropiat mai mult de faimosul canadian, după părerea mea și care poate că-l egala, a fost Beard din 1931.

AVIAȚIE

Sexul frumos la înălțimea bărbaților

În nici o altă ramură sportivă, reprezentanțele sexului frumos nu au reușit isprăvi atât de temerare, ca în domeniul aviației.

Performanțele realizate în ultimul timp de piloții femei, pun într-o lumină foarte frumoasă posibilitățile și calitățile desăvârșite de neînfricoșatele surătoare.

Lupta pentru supremație a oțelului pe avioanele dornice să contribuie la mărirea faimei țării respective și palmaresul diferitelor specialități cu tin destule modificări, îmbunătățirile înregistrate stârnind admirația lumii întregi.

Franta și Statele Unite sunt cele două țări cari au dat la iveală cel mai impresionant lot de aviatore, astfel că nu e de mirare că în materie de recorduri feminine singure reprezentante celor două state au susținut lupta. Până în cele din urmă ele au isbutit să-și împartă frățeste titlurile mondiale oficiale, în număr de patru.

Bineînțeles, mai sunt și alte recorduri în posesia sburătoarelor americane și franceze dar, ele nu pot fi numite recorduri mondiale, pentru motiv că fac parte din categoria recordurilor clasate drept internaționale.

CATEVA DATE ÎN LEGATURA CU RECORDURILE FEMENINE

Sburătoarele mondiale stau aproape, pe picior de egalitate cu aviatorii de sex masculin. Dintre performanțele reușite de reprezentantele sexului frumos, cea mai frumoasă este, fără îndoială, cea reușită de d-ra Earhart care, cu ocazia raidului său transatlantic Tera Nova-Islanda, a devenit recordman de distanță în linie dreaptă cu 4.183 km. performanță reușită în ziua de 24 August 1932.

Recordul feminin de viteză este deținut de americana Mac Haizlip care în ziua de 6 Septembrie 1932 a sburat cu 408 km. 900 pe oră.

În materie de înălțime, recordul feminin se află în posesia d-rei

Maryse Hiltz (Franța), care în ziua de 20 August 1932